

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **M.M.**, bývajúcej v B., proti žalovanej **W. s.r.o.** so sídlom v B., IČO X., zastúpenej JUDr. J.H., advokátom so sídlom v B. **o zaplatenie 3 137,16 € (94 510 Sk)** s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 15 C 92/2001, o dovolaní žalovanej proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 29. marca 2010 sp. zn. 2 Co 319/2008, takto

r o z h o d o l

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 29. marca 2010 sp. zn. 2 Co 319/2008 **z r u š u j e** vo výroku, ktorým bolo odmietnuté odvolanie žalovanej; vec v rozsahu zrušenia vracia tomuto súdu na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava I rozsudkom z 31. mája 2005 č.k. 15 C 92/2001-97 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyňi do 3 dní 95 198,82 Sk s príslušenstvom; žalobu v zostávajúcej časti zamietol, žalovanej uložil povinnosť do 3 dní nahradiť žalobkyňi trovy konania 3 824 Sk; návrh žalovanej na započítanie pohľadávky 12 000 000 Sk zamietol.

Uvedený rozsudok napadli odvolaním žalobkyňa i žalovaná.

Krajský súd v Bratislave uznesením z 29. marca 2010 sp. zn. 2 Co 319/2008 odvolanie žalobkyne i žalovanej odmietol ako oneskorene podané (§ 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p.). Vychádzal z toho, že odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa bol právnej zástupkyňi žalobkyne doručený v piatok 15 júla 2005 v zmysle § 47 ods. 2 O.s.p. a právnenému zástupcovi žalovanej bol doručený v pondelok 11. júla 2005, posledným dňom na podanie odvolania žalobkyňou bol utorok 2. august 2005 (pracovný deň), posledným dňom na podanie odvolania žalovanou bol utorok 26. júla 2005 (pracovný deň). Odvolanie podané žalobkyňou osobne na súde 15. augusta 2005 a odvolanie podané žalovanou osobne na súde 27. júla 2005, boli podané oneskorene, t.j. po uplynutí 15 dňovej lehoty na podanie odvolania

plynúcej po doručení rozsudku súdu prvého stupňa, z uvedených dôvodov ich odvolací súd odmietol.

Proti odmietajúcemu uzneseniu odvolacieho súdu podala žalovaná dovolanie, v ktorom namietla, že z poučenia o opravnom prostriedku v rozsudku súdu prvého stupňa vyplýva lehota na podanie odvolania 30 dní. Týmto poučením sa žalovaná riadila, jej odvolanie považuje za podané včas i keby sa riadila nesprávnym poučením súdu. Z uvedeného dôvodu žiadala napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

Vyjadrenie žalobkyne sa v spise nenachádza.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpená advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Pri skúmaní prípustnosti dovolania žalovanej vychádzal dovolací súd z toho, že dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Dovolanie, ktoré v danom prípade smeruje proti uzneseniu, je prípustné, ak je napadnuté zmeňujúce uznesenie súdu prvého stupňa alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností [§ 109 ods. 1 písm. c/] na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. a/ a b/ prvá eta O.s.p.) alebo potvrdzujúce uznesenie, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa (§ 239 ods. 2 O.s.p.), ak a/ odvolací súd v ňom vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide po právnej stránke o rozhodnutie zásadného významu, alebo ak b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, alebo c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Dovolateľka v prejednávanej veci napadla dovolaním uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo ako oneskorené odmietnuté jej odvolanie. Takéto uznesenie nevykazuje znaky uznesení, proti ktorým je dovolanie v zmysle § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. prípustné.

So zreteľom na obsah dovolania a tiež zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 druhá veta O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z najzávažnejších procesných väd, neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal i otázkou, či konanie nie je postihnuté vadou konania v zmysle § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu (aj uzneseniu) odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Ustanovenie § 237 O.s.p. nemá žiadne obmedzenia vo výpočte rozhodnutí odvolacieho súdu, ktoré sú spôsobilým predmetom dovolania. Ak je konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p., možno ním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, v ktorých je inak dovolanie podľa § 239 O.s.p. neprípustné alebo vylúčené.

Vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. v dovolaní namietané neboli a v dovolacom konaní ani nevyšli najavo. Prípustnosť dovolania preto z týchto ustanovení nemožno vyvodiť.

S prihliadnutím na obsah dovolania a v ňom vytýkané nesprávnosti, ktorých sa mal dopustiť odvolací súd, sa dovolací súd osobitne zaoberal otázkou, či postupom odvolacieho súdu nebola dovolateľke odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/).

Pod odňatím možnosti pred súdom konať treba rozumieť zákonu sa priečiaci procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Pri riešení otázky, či v konaní došlo k tejto procesnej vade, vychádzal dovolací súd predovšetkým z § 204 ods. 1 O.s.p. účinného a platného v čase rozhodovania súdu prvého stupňa (t.j. 31. mája 2005), podľa ktorého sa odvolanie podáva do 15 dní od doručenia rozsudku vydaného vo veciach podľa § 120 ods. 2 a od doručenia uznesenia a do 30 dní od doručenia rozsudku na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

Podľa ustanovenia § 120 ods. 2 O.s.p., vo veciach, v ktorých konanie možno začať aj bez návrhu, ako aj v konaniach o povolenie uzavrieť manželstvo, o určenie a zapretie rodičovstva, o osvojiteľnosti, o osvojenie, vo veciach obchodného registra a v konaniach o niektorých otázkach obchodných spoločností a družstiev (§ 200e) súd je povinný vykonať ďalšie dôkazy potrebné na zistenie skutkového stavu, hoci ich účastníci nenavrhlí.

V danom prípade rozsudok súdu prvého stupňa nebol vydaný vo veciach uvedených v § 120 ods. 2 O.s.p., preto ho bolo možné v lehote 30 dní napadnúť odvolaním, tak ako to správne vyplýva z obsahu poučenia o opravnom prostriedku v písomnom vyhotovení rozsudku súdu prvého stupňa.

Podľa obsahu spisu bol napadnutý rozsudok Okresného súdu Bratislava I z 31. mája 2005 č. k. 15 C 92/2001-97 doručený žalovanej (jej splnomocnenému zástupcovi) 11. júla 2005 (čl. 102 spisu). Zákonná 30-dňová lehota na podanie odvolania (§ 204 ods. 1 O.s.p.) začala plynúť 12. júla 2005 a skončila vo štvrtok 10. augusta 2005 (pracovný deň). Keďže žalovaná podala odvolanie proti nemu osobne na súde 27. júla 2005 (čl. 103 spisu), je opodstatnený záver, že odvolanie podala v odvolacej lehote.

Uvedené skutočnosti a zistenia svedčia o tom, že konanie pred odvolacím súdom bolo postihnuté vadou v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p., lebo odvolanie žalovanej bolo odmietnuté podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p., hoci podmienky pre tento postup odvolacieho súdu neboli splnené. Tým bola žalovanej znemožnená realizácia jej procesného oprávnenia domôcť sa včas podaným odvolaním preskúmania správnosti napadnutého rozhodnutia v odvolacom konaní. Označená procesná vada zakladá prípustnosť dovolania a je zároveň tiež dôvodom, pre ktorý musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie vždy zrušiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnuté uznesenie odvolacieho súdu vo výroku o odmietnutí odvolania žalovanej zrušil (§ 243b ods. 1 O.s.p.) a vec v rozsahu zrušenia mu vrátil na ďalšie konanie (§ 243b ods. 2 O.s.p.).

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova o trovách pôvodného a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. novembra 2010

JUDr. Daniela Š v e c o v á, v.r.

predsedníčka senátu

Za správnosť:

Hrčková Marta